

GnistGapet

nummer 1 2017

Medlemstidning för Lund Touring Team

Lars Tankar

Gnistgapet nummer 1 2017 blev ett vinternummer, att läsa medan vi väntar på våren. Sen sist har vi hållit vårt årsmöte. Vi har även hunnit med att hålla öppet hus i klubbgaraget. Mer om detta kan du läsa i denna publikation.

Lund Touring Team fyller ju 50 år 2017. Detta kommer inte att gå obemärkt förbi. Den nyvalda styrelsen är i full gång med att planera hur firandet skall gå till. Planen just nu är att vi firar klubbens jubileum den första helgen i augusti. En blandad bukett av aktiviteter kan förväntas. Allt inte nödvändigt vis i Lund, men inte heller längre bort än 1 timmes mc-körning på lämpliga dito vägar.

Även för min egen del är 2017 ett jubileumsår. Det är i år 40 år sen jag blev medlem i LTT. Att jag kom md i detta illustra sällskap kan bero på att jag hade en klasskamrat från lekskolan och uppåt, som har en par år äldre bror, som i sin tur hade en klasskamrat, som har en par år äldre bror, som var medlem i Lund Touring Team. Min första mer påtagliga kontakt med klubben skedde då de sist nämnda brödernas föräldrar var bortresta under sommaren och det därför kunde ordnas en större sommarfest på deras avstyckade gård ute vid Djurslöv. Jag och min klasskompis tyckte att detta var

ett lämpligt tillfälle att knyta kontakt med närvarande LTTare. Så en lite lagom bit in på kvällen dök vi oinbjudna upp i Djurslöv. Vad som hände under festandet har jag endast vaga minnen av. Men det hela slutade lyckligt, utom för värdfamiljens uråldriga katt Skrållan, som sägnen säger dog av chocken efter att ha konfronterats med den Irländska Varghund som några av festdeltagarna tagit med sig. Hur som helst. När jag väl fyllt 18 och skaffat en tung mc, blev jag och har förblivit medlem i Lund Touring Team sen dess.

På tal om klasskamrater. Min ovan nämnda Magnus. Han sänder sina hälsningar från ett vintrigt Österrike.

När han inte är ute och kör i bergen, ägnar han sig åt att analysera förhållandet mellan olika uranisotoper i insamlade dammprover. Detta för att förvissa oss om att man inte håller på att koka ihopa atombomber nere vid persiska viken.

När det kommer till innehållet i kommande utgåvor av GnistGapet, så är det upp till oss medlemmar att bidra med detta. Alla bidrag, korta som långa, är välkomna. Ett bidrag till klubbtidningen skickas enklast och smidigast till: gnistgapet@litt.nu

/Lars Nicklasson

LTT håller årsmöte.

Eftersom RocknRollKocken har fått stänga ner sitt hak på Bondevägen. Blev vi efter rätt många år nu tvungna att hitta ett nytt ställe att hålla vårt årsmöte på. Efter en del letande och funderande fastanda vi för Siriuslogen lokal på västergatan i Lund. Det var Christer som sen tidigare hade kontakter med logen och inte minst med dess krögare.

Upplägget blev det traditionella med två akter. Först mötesformalia med val. Sedan en enklare måltid typ buffé med tillhörande socialt nätverkande.

Öppet hus i klubbgaraget.

En av motorcykelårets fasta punkter i vår sammanslutning är första måndagen i december. Kvällen denna dag har vi avsatt till att marknadsföra vår gemensamma uppställningsplats för motoriserade tvåhjulingar.

När det inför årsskiftet blir dags att betala garagehyran, brukar detta framkalla en viss omsättning av garageplatsinnehavare. Så också i december 2016. Innför det öppna huset hade det således uppkommit två vakanser i lokalen på Magistratsvägen i Lund. Den ena av platserna gick på direkten till Selma. Därmed är hela familjen Akoral numer medlemmar i vår sammanslutning.

Efter det att nyckelöverlämningen var avklarad. Genomförde vi den årliga dammlagermätningen på Sven-Eriks Yamaha.

Dammängden befanns stor nog att framkalla men rejäl nysning hos Bosse E.

När det fasta punkterna på dagordningen så var avklarade, övergick sammankomsten till allmänt minglande.

Det finns ju en hel del att prata om, när man tittar sig runt omkring i klubbgaraget. Typ när var Bengts traja senast ute och rullade.

Text och Bilder: Lars Nicklasson

PS

Senare på kvällen hände något helt omtumlande. Rauhrackel hade slut på Gulaschsoppan. Vart är världen på väg.....

DS

En liten runda i södra Sverige. Skåne till Värmland och tillbaka.

Deltagare: Thorkel Sjögren LTT-medlem Sven-Inge Lundberg LTT-medlem Hans Alexandersson FD LTT-medlem Magnus Hilleskog Hangaround, men inte wannabee. Håkan Rosborg LTT-medlem

Dag 1.

Vi startade i Helsingborgstrakten, bensinmacken i Bårslöv, om jag minns rätt, vid 9.00-tiden. Jag hittar numera dit i alla fall. Håkans träffpunkt i många sammanhang. Tråkväg, läs motorväg, mot Halmstad. Från Halmstad vidare på lite intressantare vägar till Svedinos motor och flygmuseum. Lite sunkigt i bilavdelningen. Det har nog inte ens dammats av sedan jag var där för 30 år sedan. Men i flygdelen har det hänt saker, här verkar det vara lite aktivitet. Men på bilsidan står det väldigt stilla. Vidare på trevliga vägar mot Falkenberg. Håkan har ju stenköll! Lunch. Vidare med Håkan som föråkare till Stigs MC och motormuseum. Riktigt bra. Välputsade grejor och dessutom drog de igång en tändkulemotor, som var avsedd att driva en stationär tröska. När jag var barn så drevs tröskorna av en, redan då, gammal Munktells traktor, som hade en remskiva på sidan av motorn. Missa inte detta, om ni är i trakten. Om man förbokar besök, kan man också beställa kaffe och kakor. Detta missade vi. Strax efter detta lämnade Håkan oss och åkte torrskodd söderut. Vi övriga åkte mot Trollhättan på småvägar i ett småtycket duggregn. Gore-tex är kanske bra, men inte hur länge som helst...

Dag 2.

Trollhättan. SAAB-museum och slussar, intressant, men snabbtittat. Ingen aktivitet i slussarna.

Vidare mot Håverud, där det också var väldigt dött. Sent på säsongen. Men en hygglig fika fick vi i alla fall. Vi var ju på väg nordvästut, så närmsta vägen mot Bengtsfors, vilket visade sig vara en riktigt häftig MC-väg, i närmare en mil fanns det ingen raksträcka längre än 50 meter. Vägen mellan Håverud och Dals Ed. I Bengtsfors handlades det frukostförnödenheter för de kommande 2 dagarna och sedan 172:an norrut mot Årjäng. Ungefär halvvägs, höger mot Vårvik. Vårviks kyrka har en gång blivit utnämnd som Sveriges vackrast belägna kyrka. Ganska nära kyrkan ligger Lövväs, som har varit i Noras, min sambo, släkt sedan mitten på

1800-talet. Fram till tidigt 1950-tal var det en fungerande gård. Numera sommarställe för ett antal kusiner med familjer. Tidigare förberedd köttgryta tas genast fram ur frysen. Efter lite uppvärmning och riskok, blev detta en förträfflig middag, nerskjöld med några medhavda pilsner. Mycket ljuga, och se'n var det kväll.

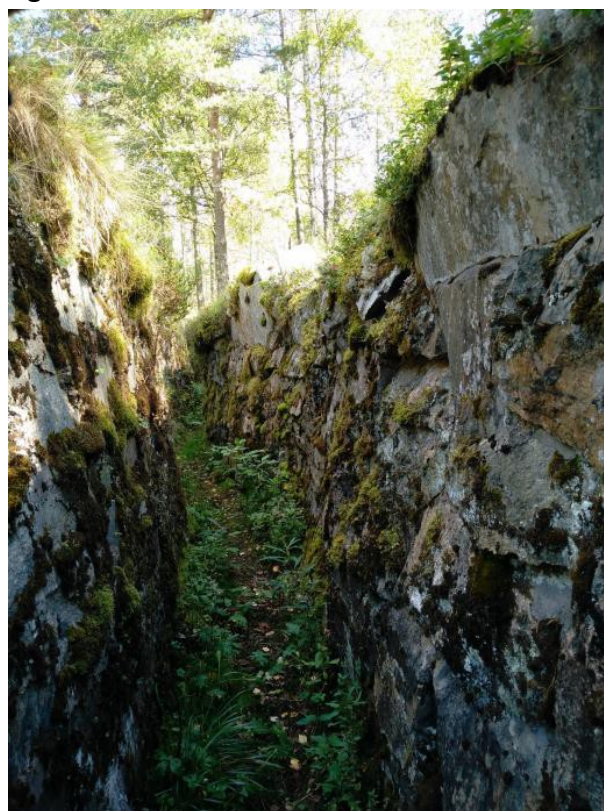
Dag 3. Ganska tidigt iväg mot Årjäng och norska gränsen. Båstnäs bilkyrkogård. Skrotbilar i skogen på en sanslöst stor yta. Finns att beskåda på nätet. Därifrån drog vi vidare på en enskild väg, som det visade sig, slutade i Norge. Vi har alltså varit utomlands också! Vi höll höger i alla vägkorsningar, och efter en tid kom vi till Örje, som är stora gränskontrollen mot Sverige. Inga ID-kontroller och tillbaka till Årjäng, där vi hackade i oss en lunch.

Klaras Café finns inte längre, jag hade ju tänkt mig att kaka där. Klara Johansson, som skrev bl.a. "Kärlek på lasarett". Fiket ägdes på slutet av Thore Skogman.

Detta var en institution i Årjäng, som politikerna där, har sumpat på nå't sätt. Jag har påtalat detta för en C-politiker i byn, och då blev han förbannad för att turister har synpunkter... Nåväl, vi har ju fler måsten! Skans 118. Med en halvtaskig vägbeskrivning, lyckades vi tillslut hitta den här skansen. Finns att se på nätet. När vi väl kom fram var det inga som helst problem att se den. Den här skans 118 anses vara den bäst bevarade av ca 200 skansar mot norska gränsen. Väl värd ett besök. Efter att ha begäpat detta, söderut igen, mot Gustavsfors. Här tittade vi åter igen på en död sluss. Några andra turistfällor besågs i förbifarten. Tillbaka till Lövås. Koryvgrillning tillsammans med en inte alltför rädd räv. Räven höll ett säkerhetsavstånd på ca 5 meter, men hängde omkring en bra stund.

Dag 4

Städa rummen, frukost. Mot Uddevalla, och strax söderom, Gustavsberg, gammal badinrättning. Här hade vi tänkt oss en fika, men allting öppnade först en timme senare. Men plötsligt sticker det ut ett huvud genom en dörr och säger: Kaffet är klart, men vi har lite klent med mackor, välkomna. EN TIMME FÖRE ÖPPNINGSDAGS. Vilken service! Från Trollhättan till Malmö – transportsträcka. Vi försökte åka lite småvägar och dessutom ett lunchstopp, men tråkigt var det. Hemma igen, måndag vid 18.00-tiden.

Thorkel

Hårdare krav på minskade utsläpp från MC - motorer

Från den 1 januari 2017 gäller nya krav på utsläpp. Dessa hårdare krav har fått beteckningen Euro 4. Euro 4 innebär att CO inte får överstiga 1,14 g / km och att hydrocarbons max får vara 0,17 g / km. De tidigare kraven benämndes Euro 3, kraven där var 2,0 g / km resp. 0,3 g / km. Euro 4 har inneburit att många modeller har försvunnit, en del har fått lov att modifieras motormässigt och flera nya har tillkommit. Givetvis har det inneburit stora insatser från tillverkarna, men modern elektronik i dagens motorcyklar hjälper till att styra motorerna på rätt väg.

I denna artikel redovisas läget för Honda, Kawasaki, Suzuki och Yamaha. De Japanska tillverkarna har tvingats till att stryka ett stort antal modeller.

Honda

För Honda har 10 gamla modeller försvunnit eller ersatts, samtidigt som sju nya tillkommit.

Till de nya modellerna hör nya Fireblade, nya CFR 250 Rally och CB 1100 RS. En intressant ny modell är Honda Rebel. Bland de modeller som försvinner är gamla trotjänare som Pan European och Goldwing.

Fireblade är en helt ny motorcykel med spännande design. Den nya fyrcylindriga radmotorn ger 11 hästar mer, men samtidigt har motorn minskat två kilo i vikt.

Kawasaki

Kawasaki gör stora förändringar i mellanklassen Z 650, Ninja 650 och Z 900 heter nyheterna. ER-6 är historia tillsammans med Z 300 och Ninja 300. De senare ersätts av crossover Versys-X300. ER-6n ersätts av Z 650. Z 650 har totalt sett 10 kilo lägre vikt. Motoreffekten är något lägre, men det kompenseras av mer styrka i mellanregistret.

Ninja H2 försvinner ur programmet, och istället kommer H2 Carbon. Den spännande supersporthojen ZX-6R har ingen framtid och den försvinner ur sortimentet.

Z650

Suzuki

Suzuki passar på att anpassar nästan hela sitt modellutbud för att uppfylla Euro 4 kraven. Man rensar bort ett antal trotjänare, GSX-R600 och GSX-R750 försvinner tillsammans med SFV650, GSR750, Intruder 800 samt Bandit 1250.

På nyhetssidan finns V-Strom 250, SV 650 och GSX-R1000. Den nya SV 650 har en V twinn motor som har mer effekt trots de mindre utsläppen. Totalt är motorcykeln 8 kg lättare.

Anmärkningsvärt är att Hayabusa 1300 R försvinner ur sortimentet.

Concept Colour Shown. Colours, Specifications and Pricing Subject To Change Prior To Release. Couleur de concept seulement. Les couleurs, spécifications et prix suggérés sont sujets à modifications à tout moment et sans préavis.

SV 650

Yamaha

Yamaha omstrukturerar modellprogrammet. Inte mindre än elva maskiner försvinner, däribland SR 500 och XJR 1300. Varianterna av XJ6, XT 660, FZ8 och Fazer8 finns inte längre i programmet. Yamaha satsar på sitt MT program med tillhörande varianter.

In på arenan träder nya SCR 950, en ny Sport-Heritage-modell tillsammans med XSR 900Abarth. SCR 950 baserad på choppern XV 950. Luftkyld V-twin, remdrift och inställbara stötdämpare. YZF-R6 är omarbetad och optimerad. Visuellt mycket lik R1. Vmax försvinner och FJR 1300 är nu den stora i Yamaha-sortimentet.

SCR 950

Yamahas nya färgpalett med Radical Red, Tech Black, Tech Grafit, Powder White, Mountain Green och Midnight Black kan skapa en del intresse i kompensation för alla nedlagda modeller.

Sammanställt och berättat av Nils Bosrup.

Luciakortege genom stan

David Ehrenstråle

Rolf Müngersdorff, vet jag, var upptagen på annat håll så det blev János Wikhardt Grönhed och jag som tillsammans körde fjolårets luciakortege på MC genom centrala Malmö. I vimlet mötte vi också LTT:s Thomas Johansson.

Att Rolf med viss entusiasm beskrivit hur han deltagit tidigare år minns jag. Rolf, János och jag bor så nära varandra att det är naturligt att vi, när det passar våra respektive fulltecknade pensionärsagendor, tar oss en tur tillsammans. Just Luciakortegen genom Malmö ordnas av Skånes Motorcyklister, en klubb som har sin klubbstuga bara några hundra meter från mitt köksfönster. I fjol drog kortegen genom stan måndagen den 12 december. Allt var proffsigt upplagt med polistillstånd, poliseskort och avslutande samkväm vid klubbhuset vid Pildammsvägen.

Det var samling på Stortorget, framför landshövdingeresidenset. Därefter körde vi med avfärd kl. 19 i kringelikrokar genom centrala Malmö. Större gatukorsningar hade påpassligt spärrats av rappa polismotorcyklister som stående mitt i korsningarna med handtecken släppte igenom kortegen samlad. Polismans tecken gäller som bekant över eventuella trafikljus. Vi passerade Gustav Adolfs torg, Stadsbiblioteket, Malmö Opera, Triangeln, Södra Förstadsgatan, Värnhem och Mobilia.

Under färden fick jag en inblick i hur påven måste ha känt sig vid sitt besök i Malmö i höstas. Fri passage, avspärrat för andra och mycket blåljus. Påven har betydligt mer kontakt med evigheten än jag! Under alla omständigheter tar det knappast en evighet för en kortege på 150 ekipage, som vi var denna gång, att passera de avspärrade korsningarna. Bussar, taxibilar, budbilar och privatbilar fick alla vackert stå tillbaka någon liten minut för vår kortege.

Redan på Stortorget kunde man se hur de mer ambitiösa bland deltagarna juldekorerat sina ekipage. Allt från sidoväskor som slagits in i julklappspapper till att hela motorcykeln fått samma behandling. Någon hade till och med slagit in sin medpassagerare i julpapper, anrättningen toppad med en nätt rödbandsrosett knuten i ryggen för att likna änglavingar. Jag är en mer modest person och nöjde mig med att knyta fast litet julgransglitter längst bak på min trevliga lilla 110 cm 3 Hondaskoter. Förhoppningen var att glittret som en svans skulle stå rakt ut bakom motorcykeln i de svindlande farter vi kom upp i (max 40 km/h i Malmö) och därmed sprida litet julstämning.

János och jag körde nästan sist i kortegen. Min tappra lilla Honda hängde med fint. Precis framför mig hade jag ett ekipage på en Harley-Davidson. Avgasrör fanns visserligen, men – därom råder inget tvivel – ingen som helst ljuddämpning inuti desamma. Snacka om ”raka rör”! Kanonrören dirigerade avgassmällarna direkt mot mig. Trots heltäckande hjälm noterade jag att mina trumhinnor inte bara vibrerade i takt med H-D-förarens gasstötter, de formligen fladdrade, helt utom kontroll.

Glidare med färglada diodslingsor

Min skoter med julgransglitter

Vid ankomsten till klubbstugan hamnade vi intill varandra på parkeringen. H-D-föraren anförde som sin hypotes att polisen inte säger något om detta vid ett sådant tillfälle om ”man skulle råka bullra litet”. Om det var det han sade (minns min något bedövade hörsel) hade han helt rätt!

Vid det avslutande samkvämet kunde man inhandla en fika eller en varmkorv vid klubbstugan. Pris utdelades till det ekipage som klubbledningen ansåg hade förmedlat mest julkänsla. Min lilla MC-dekoration gick juryns granskande blickar spårlöst förbi. Om pris däremot hade utdelats till ekipaget med den minsta cylindervolymen hade ja vunnit!

Du kan se en video från händelsen här:

<https://www.youtube.com/watch?v=GzpMT2FIwcE>

Såväl glitter som adventsljus.

För aktuell information om
Lund Touring Team, LTT
besök klubbens hemsida: litt.nu

PS

Till sist lite tips från medlemmarna:

Från Björn Beselin:

Österrikiska järnvägen, ÖBB, kör Biltåg från Hamburg ner till Österrike.

Se mer på: <http://www.oebb.at/de/angebote-ermaessigungen/autoreisezuege-deutschland>

DS